

Rådgivningen for Østersøen 2020

10. september 2019

Rådgivningen for Østersøen blev frigivet den 29. maj hvor DTU præsenterede de væsentlige bestande for det danske fiskeri på møde hos DTU Aqua i Lyngby. For de arter der er vigtige for det danske fiskeri fremgår biologernes rådgivning af nedenstående tabel, som også viser hvad DFPO foreslår som TAC/kvote for fiskeriet i 2020.

	TAC 2019	ICES råd for 2020	Ændring i %	DFPO forslag
Torsk 22-24	9.515	5.205 – 11.006	-52%	9.515
Torsk 25-32	24.112	0	-100	7.234*
Sild i 22-24	9.001	0	0	9.001
Sild i centrale bassin	170.360	130.546 – 214.553	+12%	190.803
Brisling	270.772	169.965 – 233.704		230.156
Rødspætte	10.122	10.452	+3%	10.452
Laks	91.132	116.000	0	91.132

* Kun til bifangst. Gælder også torsk fanget i den østlige del af område 24, se tekst.

Læg mærke til, at tabellen viser hvad rådgivningen siger – ikke hvad kvoten bliver. Ændringen i procent er udregnet for at give en indikation af størrelsesordenen af ændringer der kan forventes når Kommissionens forslag foreligger, forventeligt engang sidst i august, først i september. Når ICES udregner procentuelle ændringer regner de normalt i forhold til den rådgivning de gav sidste år – i denne tabel er det beregnet hvor meget rådgivningen afviger fra den vedtagne TAC/kvote for indeværende år.

Der er en række uklarheder i forholdet mellem TAC og rådgivning. I tabellen er vist den TAC der gælder for EU. For bestande som torsk og sild i vest er det kun EU der har kvote, men for torsk og sild i øst, samt brisling og laks fastsætter Rusland sin egen kvote. Den har biologerne medregnet i deres anbefalinger, selv om det ikke altid er klart hvilken andel af det samlede fiskere russerne tager til sig selv. På grund af det russiske fiskeri er den reelle ændring i procent større når der er tilbagegang, men mindre når der er fremgang.

Overordnet set giver dette års rådgivning for Østersøen anledning til – endnu en gang – at påpege det uheldige misforhold mellem det faktum, at vi har forvaltningsplaner som giver faste regler for kvotefastsættelsen med meget begrænset operationsrum for fortolkninger og så en biologisk rådgivning der mildt sagt har svært ved, at levere et blot nogenlunde stabilt grundlag for forvaltningen.

Det første er sket fuldt bevidst, idet ”nogen” har ønsket at lægge kvotefastsættelsen ind under faste juridiske regler for at forhindre medlemsstaterne i at ”rage til sig”. Derfor de helt uacceptabelt rigide forvaltningsplaner der ikke tillader nogen form for socioøkonomiske hensyn. Dette på trods af, at de kaldes forvaltningsplaner for fiskeriet, mens de rettelig burde kaldes beskyttelsesplaner for fisk.

Det andet er en konsekvens af, at biologerne i stigende grad lader sig styre af computer modeller der er voldsomt følsomme for fremkomsten af et nyt års data. Det burde være helt åbenlyst for alle, at en bestand ikke fordobles eller halveres i løbet af et enkelt år, men ikke desto mindre fastholder ICES hvert eneste år, at det seneste estimat på bestandsstørrelsen er det rigtige. Også på trods af at de stort set hvert år må erkende, at det de sagde sidste år ikke var rigtigt med den viden vi har i dag. Det kan man alt efter temperament så vælge at skælde ud over, eller også kan man kræve af forvaltningen, at forvaltningsplanerne kommer til at omfatte nogle værktøjer som tager højde for den manglende præcision i biologernes forudsigelser. Det er ganske enkelt uacceptabelt for erhvervet, at man forventer, at en revision i biomasseestimatet på 50% fra det ene år til det andet, bliver omsat i en tilsvarende kvotereduktion. Det må forlanges, at revisioner i biologernes gæt på bestandsstørrelsen indarbejdes i forvaltningen over en årrække. Og det er fuldstændigt absurd, at en bestandsvurdering som viser en fordobling af bestanden på grund af ICES interne regneregler og videnskabelig kvababbelse bliver oversat til en anbefaling af en reduktion på 24%, som det er tilfældet for rødspætter i 24-32. Findes der overhovedet sådan noget som sund fornuft i ICES og Kommissionen? Det gør der jo nok, men det er ikke noget der er tydeligt når man kigger på det udefra...

Torsk

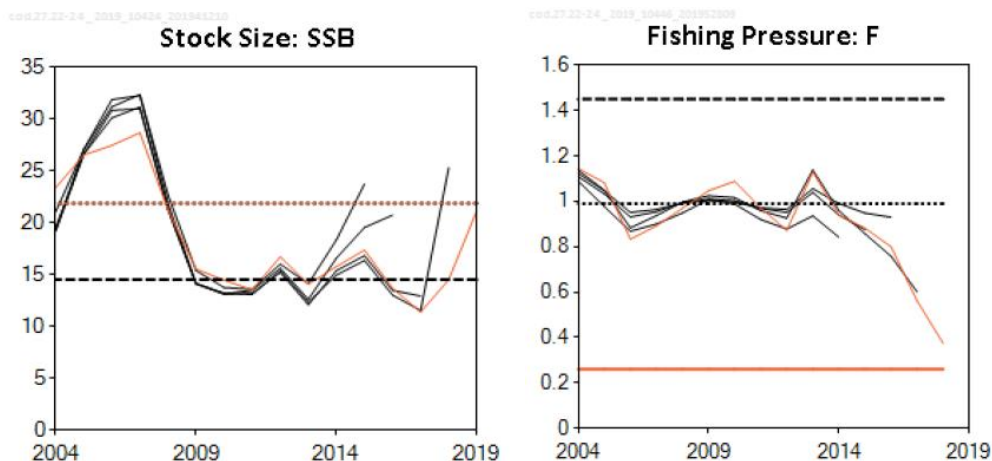
Begge torskebestande i Østersøen blev behandlet på benchmark møde i ICES i februar 2019. For bestanden af torsk i øst blev resultatet, at man nu er i stand til at lave beregninger som kan sige noget om den absolutte størrelse på bestanden og hvilken fiskeridødelighed den fiskes med. Det har taget adskillige år at nå frem til dette punkt, men overordnet set er der tale om en forbedring, idet rådgivningen nu kan gives efter de vedtagne principper om MSY. Desværre viser de gennemførte beregninger, at bestanden har det meget dårligt. Konklusionen er, at der ikke kan fastlægges en fiskeridødelighed som er tilstrækkeligt lav til, at bestanden vil vokse. Der er med andre ord tale om en bestand som vil blive mindre år for år – også uden fiskeri. Det er ikke overraskende, at denne observation medfører, at biologerne anbefaler, at der ikke fiskes målrettet efter torsk i hele det område hvor de forekommer.

Torsk i 22-24

For torsk i den vestlige del af Østersøen resulterede omtalte benchmark møde i, at der blev fastsat et nyt og langt mere realistisk reference punkt for biomassen. MSY Btrigger er nu sat til 21.876 tons, hvor det tidligere var 38.400 tons – en mængde som aldrig tidligere er set i den vestlige Østersø. Imidlertid viser den bestandsanalyse der er gennemført i april, at den store årgang fra 2016, som udgør ca. 75% af landingerne, er 44% mindre end det man troede i 2018. ICES har altså (igen-igen) revideret deres opfattelse af bestanden i historisk perspektiv. Årsagen til denne nye opfattelse – der står i grel kontrast til fiskeriets erfaring – skal findes i nogle særdeles dårlige fangster i løbet af biologernes efterårstogter i 2018, hvor de stort set ikke fangede nogen torsk. Vi arbejder fra DFPOs side på, at få dem til at indse, at de torsk de mangler i togtet var utilgængelige på grund af de abnorme forhold efter den lange og varme sommer. Der kan desværre ikke findes data i ICES systemet som dokumenterer, at forholdene faktisk var ekstreme under gennemførelsen af BITS togtet. Ikke desto mindre viser resultaterne fra forårstogtet i 2019, at årgang 2016 igen er tilstede (som alle der har fisket i området godt ved), men modeller (og dumstædighed i ICES havde jeg nær sagt) gør, at de dårlige togtresultater fra efteråret stadig har en betragtelig negativ indvirkning på årets resultat.

ICES vurderer, at bestanden vil være større end MSY Btrigger i 2020. Derfor kan der argumenteres for, at den høje værdi for F i forvaltningsplanen anvendes. Det lidt mere problematiske ved dette er, at man ifølge planen kun kan anvende de høje værdier hvis der er tale om blandet fiskeri, konkurrence mellem arterne eller begrænsning af kvotereduktionen til 20%. Det sidste skal vi helst undgå – det vil give os en TAC på 7.612 tons. Det er selvfølgelig bedre end de 5.105 tons som er den biologiske rådgivning efter deres fortolkning af forvaltningsplanen, men stadig alt for lidt.

Som det er set mange gange før, så er der ikke tale om en bestand som vil være mindre i 2020 end den var i 2019. Der er såmænd blot tale om en revision af det absolutte niveau. Udviklingen er fortsat positiv, nu blot fra et meget lavere niveau end biologerne regnede med sidste år. Igen må DFPO påpege, at det ikke giver nogen mening at reducere en TAC på en bestand der vokser. Så længe der er positive signaler bør man lade bestanden vokse ind i virkeligheden, snarere end at sætte virkeligheden ned til (den seneste opfattelse af) bestanden. Det skal også påpeges, at vurderingen af udviklingen i fiskeridødeligheden ikke er blevet voldsomt påvirket af den seneste revision. Naturligvis har revisionen af biomasseestimatet den konsekvens, at fiskeridødeligheden nu er over det ekstremt lave niveau der blev lag til grund for kvotefastsættelsen sidste år. Ikke desto mindre er fiskeridødeligheden på denne bestand den historisk lavest observerede, meget tæt på F_{msy} – og væsentligt lavere end det foregående år.

Gydebiomasse (SSB) og fiskeridødelighed (F) for torsk i område 22-24. Fra ICES advice 2019

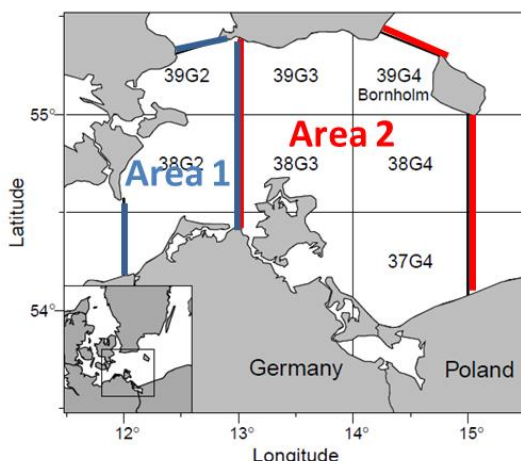
Hvis der afsættes 9.515 tons torsk til en roll over, er der plads til et rekreativt fiskeri på 1.491 tons, uden at overskride ICES øvre grænse for et fiskeri inde for forvaltningsplanens rammer. Dette er mindre end den gennemsnitlige rekreative fangst de seneste tre år. Men omtrent på niveau med det fiskeri der var dengang man indførte en dagsration, i 2017 (1315 tons) og 2018 (1600 tons). Det burde derfor ikke give de store problemer, selvom der nok vil komme brok fra lystfiskerorganisationerne – og især turbådene.

Desuden vil DFPO argumentere for en revisionsklausul, således at TAC opjusteres, så snart der foreligger en ny bestandsvurdering. Hvorvidt vi kan presse et fornyet vurdering igennem i løbet af det sene efterår, efter BITS4 toget, men før Rådsmødet i december, må komme an på en prøve. Det er dog næppe realistisk, idet ICES vil drukne i revurderinger for alle de bestande hvor der er tale om en negativ vurdering, hvis de åbner for denne mulighed. Hvis den normale bestandsvurdering i foråret 2020 viser, at bestanden har det bedre end det fremgår af dette års vurdering, så bør det dog være muligt at få ændret kvoten på det tidspunkt.

Med henvisning til den dårlige situation for torsk i den østlige Østersø og i erkendelse af, at østtorsk optræder i relativt store mængder i underområde 24 er det nødvendigt at indarbejde nogle midlertidige foranstaltninger for fiskeriet i dette område.

Som ICES har opgjort det, på basis af indsamlinger der er grupperet per ICES kvadrat, så er andelen af østtorsk i det der benævnes "Area 1" på nedenstående figur mindre end 50% og andelen i det andet område "Area 2" ca. 80%. Det vil altså sige, at 8 ud af 10 torsk som er fanget øst for Kriegers Flak er af østlig oprindelse, mens det kun er mindre end 5 ud af 10 torsk fanget vest for Kriegers Flak der er fra øst. Oplysninger fra fiskeriet i området viser dog, at den opgørelse, der er lavet på grundlag af landingernes fordeling på ICES kvadrater, kan give et skævt billede. Dette skyldes, at fiskerne ikke kun fisker i et enkelt kvadrat, men i logbogen kun skriver det kvadrat hvor han haler første gang. En fisker fra Klintholm vil således typisk hale første gang i 38G2, fortsætte i 38G3 og måske endda i 38G4. Hele hans landing kommer imidlertid til at blive opgjort som fanget i 38G2, fordi det er denne kvadrat han har skrevet i logbogen. DFPO er derfor overbevist om, at andelen af østtorsk i den vestlige del af område 24 er langt mindre end de 46% som ICES har angivet. DFPO har i samarbejde med DTU Aqua igangsat en nærmere undersøgelse af dette forhold.

Hvis det virkelig er sandt, at bestanden af østtorsk er meget lille, så er det da også svært at acceptere, at den skal presse hårdt mod vest, hvor der er en stor og levekraftig bestand af vesttorsk.

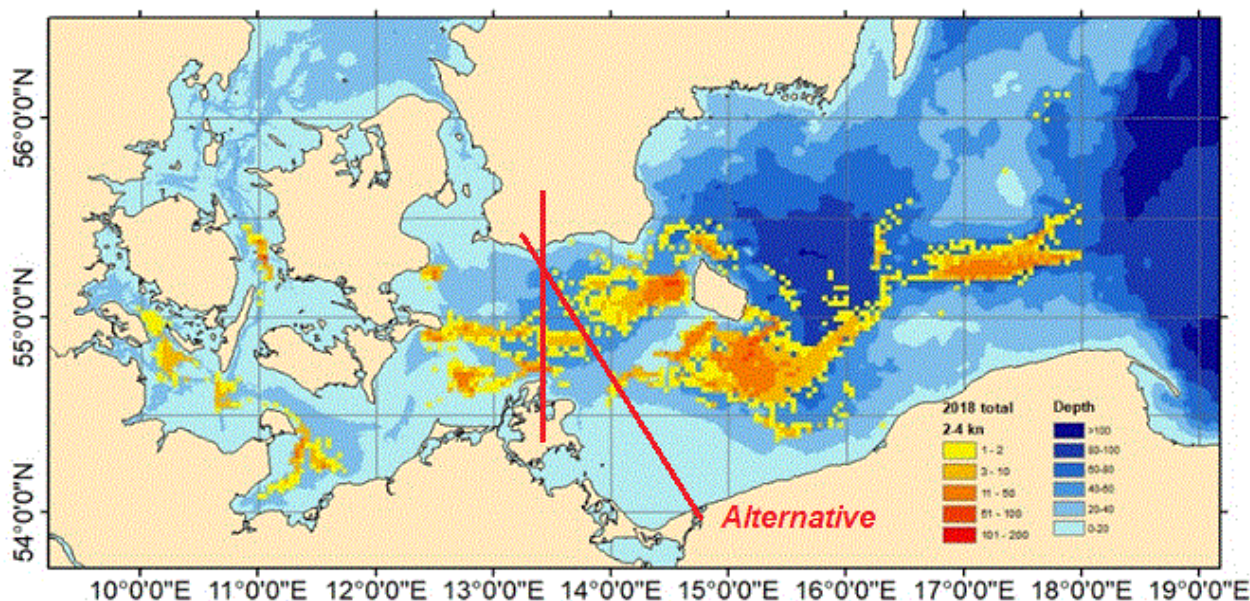

Det skal i denne sammenhæng erindres, at ICES vurderer, at et totalt stop for alt fiskeri efter torsk i område 24 i 2019 kun forventes, at bidrage til at forøge gydebiomassen med 1% næste år.

På denne baggrund vil det være helt ude af proportioner, at lukke for alt fiskeri i hele område 24 med henvisning til den dårlige situation i øst. På den anden side må det erkendes, at noget af det fiskeri der foregår i område 24 har en betydelig fangst af østtorsk. Det ville dog ikke være rimeligt, at trække en linje ned gennem Kriegers Flak som ICES har gjort, fordi de har indsamlet prøver af landingerne baseret på rektangler

Nedenstående kort med VMS positioner for det danske torskefiskeri i 2018 viser meget tydeligt, at langt den største del af fiskeriet i område 24 foregår øst for en linje langs 13°30' E. Hvis der skal indføres særlige begrænsninger i fiskeriet efter torsk, bør sådanne regler derfor ikke gælde for fiskeriet vest for denne linje, hvor det vil ramme et fiskeri med meget ringe fangst af torsk fra øst.

Som et endnu bedre alternativ til en linje langs 13°30' er vist en linje fra Sveriges sydligste odde til et punkt øst for Swinoujscie i Polen.

DFPO foreslår, at der indføres forbud mod målrettet fiskeri efter torsk med fartøjer større end 12 m. øst for en af de to linjer som er vist på ovenstående kort, men at fiskeriet vest for disse linjer ikke bliver berørt af særlige regler. Til gengæld er DFPO indstillet på, at TAC for det vestlige område ikke forhøjes med de 2-3,5 tusinde tons af østlig oprindelse som ICES har beregnet, at et ureguleret fiskeri i område 24 ville fange.

Med ICES vurdering af, at gydebestanden vil være større end MSY Btrigger i 2020, bør der ikke indføres lukninger af gydeområderne i område 22. Data fra tyske planktonundersøgelser, såvel som data fra bundgarnsfiskeriet i Tyskland og Danmark antyder, at 2019 årgangen vil være større end gennemsnittet.

TAC for torsk i område 22-24 skal sættes til mindst 9.515 tons, som revideres når der foreligger en ny bestandsvurdering.

Begrænsninger i torskefiskeriet i område 24 skal kun gælde i den østlige del, hvor andelen af østtorsk er større end 50%

Torsk i 25-32

Som omtalt i indledningen til afsnittet om torsk undergik denne bestand og de metoder som bruges til at vurdere den en grundig gennemgang på benchmark møde hos ICES i februar dette år. Selv om der blev fundet troværdige løsninger på de videnskabelige udfordringer med at beskrive bestandens udvikling, så var resultatet meget negativt og konklusionen var, at selv uden fiskeri ville bestanden fortsætte med at blive mindre. Udviklingen som beskrevet af forskerne kan genkendes i fiskeriet og trækket på den danske kvote efter uge 25 var kun 16% (i 2018 30% og i 2017 55%). Uden nødvendigvis at være enige i, at der er tale om en bestand som er i dyb krise (lige inden den

eksplosion i bestanden som skete i slutningen af 70'erne var bestanden også meget lille), så erkender DFPO, at der er tale om en meget lille bestand og at forvaltningen er nødt til at inddrage dette i den fremtidige regulering.

DFPO vil imidlertid påpege, at der er behov for at kigge på andet end fiskeri, hvis ambitionen om igen at kunne fiske målrettet på torsk i den østlige Østersø skal opfyldes. Der skal gøres noget ved det store og stadigt voksende problem med sæler, den voldsomme eutrofiering der dels forårsager store forekomster af blågrønalg og dels medfører kraftige iltsvind, og andre miljøpåvirkninger.

Især den voksende bestand af gråsæler i den sydlige del af Østersøen må erkendes at være et problem, med den viden der nu findes om samspillet mellem sælparasitter og torsk. Det er et faktum, at stort set alle torsk over en vis størrelse er så påvirket af parasitter, at de dårligt er i stand til at producere æg og sæd og mange er endda så afkræftede, at de næppe er i stand til at søge føde og overleve. Hvis sammenhængen mellem sælparasitter og torsk er så alvorlig som videnskabeligt beskrevet, så vil torskene forsvinde selv hvis alt fiskeri stoppede. Hvis der fortsat skal være torsk i den østlige Østersø skal antallet af sæler altså reduceres så meget, at torskene får mulighed for at vokse og reproducere sig selv.

Imidlertid kan DFPO ikke acceptere, at alt demersalt fiskeri forbydes indtil torskebestanden igen menes at være inden for sikre biologiske grænser. De socio-økonomiske omkostninger for fiskere og lokale samfund vil være urimeligt høje – og et forbud mod fiskeri af hensyn til torsk vil resultere i en markant underudnyttelse af alle de andre ressourcer der kan udnyttes bæredygtigt i Østersøen.

Hertil kommer, at gennemførelsen af et omfattende stop for fiskeri vil medføre, at forretningsgrundlaget for de sidste opkøbere på Bornholm vil forsvinde. Hermed vil det ikke længere være muligt for de tilbageværende fiskere at afsætte deres fangst og alt fiskeri fra Bornholm vil være slut. Hvis ikke der var fisk at fange ved Bornholm ville dette være en beklagelig, men naturlig konsekvens af udviklingen, men det er jo ikke det der er tilfældet. Bestanden af torsk er mindre end vi gerne ville have det, javel, men dels er der jo stadig en ganske stor mængde tilbage – og dels er der masser af andre fisk, især fladfisk, at fange.

DFPO foreslår derfor, at der som en midlertidig foranstaltning, indføres et stop for målrettet torskefiskeri for fartøjer større end 12 m. i de områder hvor østtorskens traditionelt hører hjemme, altså i område 25-28. I område 24 indføres begrænsninger for det målrettede torskefiskeri i den østlige del, som beskrevet i afsnittet om torsk i 22-24.

Alt fiskeri i de gydeområder som er beskrevet i forvaltningsplanen forbydes fra den 1. maj til 31. september. Denne lukning af gydeområdet opretholdes indtil gydebiomassen af østlige torsk anses som værende større end MSY Btrigger.

Der fastsættes en kvote til bifangst på 7.234 tons, svarende til en reduktion på 70% i forhold til kvoten for 2019.

Der indføres forbud mod målrettet fiskeri efter torsk i område 25-28 for fartøjer større end 12 meter. Der fastsættes en kvote på 7.234 tons til bifangst og til mindre fartøjer. Som en midlertidig foranstaltning fratrækkes torsk som fanges i område 24, øst for den af de to foreslåede linjer der bliver gældende, kvoten for østtorsk.

Rødspætte

TAC for rødspætter i Østersøen består af en andel fra en bestand som findes både i Kattegat og i Østersøen (område 21-23), samt en mængde fra en bestand som kun forekommer i Østersøen (nominelt i område 24-32, men egentlig kun i 24-25).

Bestanden i vest vurderes på baggrund af et analytisk metode og rådgivningen gives på baggrund af en fiskeridødelighed, mens bestanden i øst opfattes som en datasvag og rådgivningen gives derfor som en relativ ændring. Traditionelt gives ændringen i forhold til sidste års anbefaling, men i dette tilfælde har ICES valgt, at ændre på grundlaget og rådgive i forhold til sidste års fangst. Biologisk set giver dette naturligvis god mening. Det er fangsten der påvirker bestanden – ikke TAC'en eller sidste års rådgivning¹. Konsekvensen af denne inkonsistens er imidlertid, at ICES kommer til, at anbefale en reduktion på 24%, på trods af et indeks der viser, at bestanden er fordoblet. Dette sker fordi de bruger en forsigtighedsregel der begrænser ændringer til 20% (opad) på en fangst der er mindre end sidste års rådgivning.

Hvis man antager, at fangstmulighederne fordeles mellem Kattegat og Østersøen på samme måde som fiskeriet i 2018, så vil den samlede TAC for rødspætter i 22-32 ende på 10.452. Dette er naturligvis igen afhængigt af om Kommissionen foreslår TAC sat efter forsigtighedsprincippet, som de selv har bedt ICES om at rådgive efter, eller om de vælger at foreslå en lavere TAC baseret på Fmsy for den vestlige komponent. Med en henvisning til den dårlige tilstand for østtorsk og det faktum, at det kan være svært at fange rødspætter uden en bifangst af torsk, kan man godt frygte, at Kommissionen kunne finde på at foreslå TAC for rødspætter sat under det som bestanden egentlig kan tåle.

Der skal indføres en undtagelse for landingspligten baseret på høj overlevelse. Udenrigsministeriet har fremsendt forslag til BALTFISH derom, men idet der er en udbredt skepsis blandt andre lande, har de henvist til en meget bureaukratisk procedure. DFPO har sendt følgende udtalelse til BSAC (oversat fra engelsk):

DFPO er taknemmelig for – endnu en gang – at få mulighed for, at udtrykke sin stærke støtte til den foreslåede undtagelse fra landingspligten for rødspætte i Østersøen. DFPO har gentagne gange anmodet om sådan en undtagelse, baseret på fiskeres viden om at rødspætter overlever genudsætning. Der er mange observationer af genfangst af rødspætter, genkendt på mærker, fejlfarvninger og individuelle forskelle i finner og skind.

ICES vurderinger af udviklingen i de to bestande som indgår i kvoten for Østersøen viser tydeligt, at det gældende fiskerimønster ikke forhindrer den fortsatte vækst i bestandene.

Mange fiskere er skeptiske i forhold til landingspligten, især på grund af forpligtelsen til at lande og dermed dræbe små rødspætter, som de ved ville kunne bidrage til det fremtidige fiskeri, hvis de blev genudsat. Den tid der anvendes ombord til at sortere og kassesætte rødspætter med efterfølgende genudsætning af skrubber bevirker, at langt flere fisk bliver dræbt end hvis det var muligt at

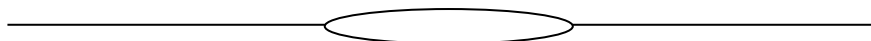
¹ Argumentet er naturligvis ikke universelt gyldigt og i en række sammenhænge er fangsten jo en direkte konsekvens af TAC'en – også selv om hele TAC'en ikke bliver taget. Men det er diskussion der nok skal tages et andet sted og i en anden sammenhæng.

genudsætte små fladfisk så snart trawlet var halet ind. Det medfører også en ekstra arbejdsindsats for besætningen, som får mindre tid til at hvile mellem slæbene.

Det har ikke gavnet hverken forvaltningen eller bestandene at en beslutning om undtagelse for rødspætte endnu ikke er taget. ICES vurderer, at omtrent 30% af fangsten genudsættes. Dette betyder, at omtrent 2.000 tons små rødspætter genudsættes hvert år. Med en gennemsnitsvægt på 100 gram, svarer det til at omtrent 20 millioner små rødspætter ville blive dræbt hvis landingspligten var fuldt gennemført. Hvis man tænker sig, at blot halvdelen af disse fisk ville have overlevet og vokset til det der tidligere var kendt som mindstemålet, så ville det betyde yderligere mindst 2.000 tons til bestanden (10 millioner fisk á 200 gram)

For hver lille rødspætte der bliver fanget og landet i stedet for at blive genudsat og have mulighed for at vokse, er der tale om en mistet fremtidig mulighed. Jo længere det tager for forvaltningen at indse dette, desto større er tabet af muligheder. Undtagelse for landingspligten for rødspætte er en hastesag.

**TAC for rødspætter i Østersøen skal sættes til 10.452 tons.
Rødspætter skal undtages fra landingspligten.**

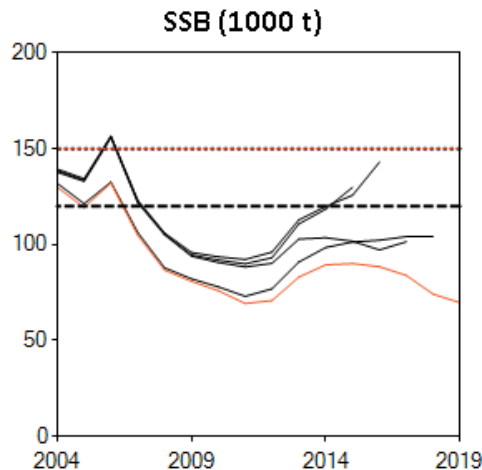

Sild

Sild i Østersøen forvaltes i fire forskellige forvaltningsområder, i vest, i den centrale Østersø, i Rigabugten og i Bottenhavet. Det er kun i de to første, at danske fiskere har nogen væsentlig interesse og det er kun disse to der behandles i dette notat.

Sild i den vestlige Østersø (22-24)

ICES rådgivning om nul fangst på denne bestand er baseret på, at der ikke findes et fiskeritryk som vil kunne bringe bestanden op over MSY Btrigger på et år. Rådgivningen er givet i overensstemmelse med ICES interne retningslinjer, men det gør den ikke mere anvendelig. DFPO mener ikke, at en rådgivning om nul fangst på nogen brugbar måde afspejler de komplekse beslutninger der skal tages og de konsekvenser som en nulkvote vil få. Der er tale om ren og skær miljøfundamentalisme som bør ignoreres helt og aldeles. Tilsyneladende er ICES selv opmærksom på denne problematik og rådgivningen omfatter derfor også en række scenarier som viser den forventede vækst under forskellige fiskeritryk.

Ovenstående figur viser også hvorledes man endnu en gang har revideret opfattelsen af gydebiomassen, som nu vurderes at have været 30.000 tons lavere i 2018 end man troede dengang. Det er ganske enkelt helt urimeligt at basere nogle rigide forvaltningsregler om kvotefastsættelse på en videnskabelig basis der er så ringe, at et enkelt års nye data kan revidere estimatet med mere end 30%. Der skal findes en måde at lade erhvervet tilpasse sig den nye viden over en årrække, frem for fra det ene år til det andet. Også selv om biologerne skulle have ret i deres seneste vurdering.

Fmsy for bestanden er sat til 0,31 og hvis man anvender denne dødelighed vil det give en fangst på 29.215 tons og en gydebiomasse der forbliver på samme niveau som i dag (73.000 tons). Det vil næppe have sin gang på jord, idet SSB i dag opfattes som værende mindre end Blim (120.000 tons) – altså under den grænse som anses som værende det absolut mindste acceptable.

Af politiske hensyn er det nødvendigt at holde sig inden for rammerne af en TAC der efterlader SSB større end i dag. Det forlyder, at tyskere arbejder for at få reduceret Blim, men indtil dette er sket, bliver man nødt til at tænke den nuværende værdi ind i argumentationen. Det vil altså sige, at man skal ende op med en bestand der er større når fiskene gyder i 2021 end den forventes at være

ved gydningen i 2020. Et fiskeri på ca. 10.000 tons vil resultere i en gydebiomasse der er 20% større end i dag og vil betyde en fiskeridødelighed på 0,1 – en tredjedel af Fmsy.

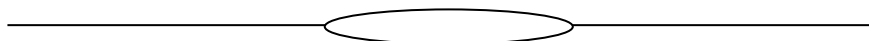
TAC for den vestlige Østersø er kun er 50% af den samlede anbefalede fangstmængde og derfor mangler der ca. 10.000 tons hvis man skal argumentere for en roll over. Disse tons kan findes ved at påpege, at Rügensilden, som er den bestand der indgår i beregningerne af TAC kun udgør halvdelen af de fisk der indgår i fangsterne i den vestlige Østersø. Resten udgøres af andre lokale bestande. Derfor kan man godt konkludere, at en samlet fangst på ca. 10.000 sild i den vestlige Østersø kun vil betyde en fangst på ca. 5.000 tons Rügen sild og dermed at en TAC for sild i den vestlige Østersø på 9.001 tons vil svare til en fiskeridødelighed på 0,1 og vil resultere i en gydebiomasse der vokser med mere end 20%.

TAC for sild i den vestlige Østersø i 2020 skal fastsættes til 9.001 tons

Sild i centrale Østersø (25-29, 32 ex. GoR)

DFPO har ikke store interesser i denne bestand, der af biologerne vurderes som værende i god tilstand, selv om fiskeridødeligheden er lidt over Fmsy. TAC kan fastsættes ud fra den biologiske rådgivning om en forøgelse på 12%. Dette vil resultere i en kvote til EU på 190.803 tons

EU kvoten for sild i den centrale Østersø i 2020 skal fastsættes til 190.803 tons

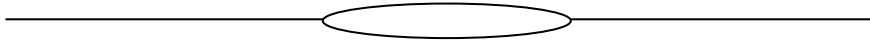
Brisling

ICES vurderer, at brisling i Østersøen er i god tilstand, selv om fiskeridødeligheden er lidt større end Fmsy og bestanden viser et lille fald de senere år. Dette, sammenholdt med en relativt dårlig rekruttering, får ICES til at anbefale et samlet fiskeri på mellem 169.965 og 233.704 tons, svarende til en reduktion på 25% i forhold til sidste års rådgivning.

DFPO finder, at det er unødvendigt med så stor en reduktion på en bestand der er næsten det dobbelte af MSY Btrigger. På den anden side anerkendes det, at såfremt biologene har ret, så skal der reduceres over de næste år og derfor kan en reduktion på 15% accepteres, således at der fastsættes en EU kvote på 230.156 tons.

Der skal ikke indføres særlige regler for brislingefiskeriets gennemførelse i torskeområder. Det videnskabelige grundlag er spekulativt og der er ikke noget som dokumenterer, at det er mangel på brisling som giver torsken problemer med vækst.

EU kvote for brisling i Østersøen i 2020 skal fastsættes til mindst 230.156 tons

Laks

ICES anbefaling for fiskeriet efter laks i den centrale Østersø er det samme tal som sidste år (116.000 individer) og DFPO foreslår derfor kvoten fastsat som en roll over af kvoten for 2019.

EU kvoten for laks i Østersøen i 2020 bør fastholdes på 91.132 individer

Kvoterne fastsættes på rådsmøde i Luxembourg den 14.-15. oktober